

3. ENSCO

Spotgoedkoop, maar alleen voor durfballen

Stel u voor, u heeft een snelle boot van 300 miljoen dollar waarmee u weinig anders kunt doen dan rondobberen op open zee met goedbetaald onderhoudspersoneel en de motor draaiend. Precies die situatie doet zich voor in de olie-offshoresector. De Golf van Mexico en de Cariben zijn de parkeergarages geworden van grote offshorebedrijven als Transocean en Enscó, parkeerplekken van 70 duizend dollar per dag. Het is kiezen voor deze bedrijven: of parkeren of naar de schroothoop. Dit dilemma is ontstaan toen de verwachte olieboom uitbleef en het tegenovergestelde realiteit werd, met een enorme overcapaciteit als gevolg.

En het lijkt nog erger te worden, ook voor Enscó. Onlangs besloot oliegi-gigant ConocoPhillips te stoppen met boren in de diepzee vanwege de lage olieprijs. ConocoPhillips annuleerde een driejarig contract met Enscó voor 550 duizend dollar per dag. Een schadevergoeding van 400 miljoen dollar voor contractbreuk helpt Enscó enigszins, maar daarmee zijn niet alle gederfde kosten gedekt. Onzekerheid over andere toekomstige opdrachten houdt aan. Riskant is ook dat eenderde van de omzet en bijna de helft van het orderboek afkomstig zijn van slechts twee klanten met geen al te beste reputatie, BP en Petrobras. Tegen die laatste loopt een onderzoek naar omkoping bij een door Enscó overgenomen bedrijf rond een contract met Petrobras.

Ondanks de tegenslag weet Enscó zich goed staande te houden ten opzichte van concurrenten. Het bedrijf kan de laatste kwartalen steeds relatief goede prestaties overleggen. De aandacht ligt op het uitvoeren van bestaande overeenkomsten en het verlagen van de kostenstructuur. Dat de koers niet steeg op de goede kwartaalresul-

taten was dan ook volledig toe te rekenen aan de angst rondom de vermeende smeergeldaffaire met Petrobras. Toch biedt dit wel kansen als de problemen bij Petrobras voorbij zijn en Enscó snel kan profiteren van een herstel bij zijn grootste klanten. Gezien de vele onzekerheden is het aandeel alleen geschikt voor durfballen.

IN DE WEISS-SELECTIE

Voor dividendbelegger Geraldine Weiss zijn waardering en vooral dividend belangrijk om een aandeel aantrekkelijk te vinden. Met een koers-winstverhouding van 4 en op een half keer de boekwaarde geldt Enscó als spotgoedkoop. De lage waardering komt voort uit de koers die in recordtempo gezakt is dankzij de olieprijs. Olieplatformbedrijf Enscó en concurrent Transocean behoren tot de slechtst presterende aandelen in de S&P 500-index. Enig voordeel is dan nog dat Enscó dividend betaalt, hoewel nog maar een vijfde van wat het eerder was, en Transocean niet.

WAT VINDEN ANALISTEN?

Analisten zijn sceptisch over het aandeel. Met slechts 3 koopadviezen, 21 houdadviezen en 11 verkoopadviezen en een koersdoel net 2 procent boven de actuele koers is er weinig perspectief. Het aandeel is spotgoedkoop. Wie nu instapt moet hopen op een snel herstel van de olieprijs.

MEER
INFORMATIE OVER
KANSRIJKE AANDELEN
EN STRATEGIEËN VAN
TWAALF WERELDWIJDE
TOPBELEGERS:
VEB.NET/FORMIDABEL

KENNIS- ECONOMIE EN STUDIE- SCHULD

door Paul
Frentrop

Een van de oudste gebouwen in Holland, de Sint-Adelbertabdij in Egmond, werd in 1573 op bevel van Willem van Oranje geplunderd en verwoest. Ja, het zijn niet alleen de fanatici van Islamitische Staat die oude monumenten vernietigen. De watergeuzen die Nederland tot een natiestaat hielpen maken, opereerden niet zachtzinniger dan de islamitische strijders van tegenwoordig. Maar daar wil ik het niet over hebben. Ik dacht aan dit stukje vaderlandse geschiedenis omdat per 1 september de basisbeurs is afgeschaft. En omdat met de buit van Egmond de oprichting van de eerste universiteit in Nederland is bekostigd. Die in Leiden. Dat deed me weer denken aan de vraag waarom de overheid eigenlijk universiteiten financiert.

Een veelgemaakte denkfout is in dit verband de volgende: rijke landen hebben hoogopgeleide inwoners. Dus door meer mensen hoger op te leiden wordt een land rijker. Die denkfout schuilt achter de term 'kenniseconomie'. Zij is analoog aan de drogredenering dat in moderne steden wolkenkrabbers staan, dus dat je land modern wordt als je wolkenkrabbers bouwt. Veel machthebbers in derdewereldlanden geloven dat.

Van oudsher hadden heersers om hun rijk te besturen dienaren nodig die konden schrijven. Die mensen noemen we tegenwoordig ambtenaren. Universiteiten werden gesticht om hen op te leiden. Willem van Oranje wilde een 'eigen' universiteit omdat Leuven, de dichtstbijzijnde, in Spaanse handen was. Hij wilde zelf ambtenaren (en dominees) opleiden. Al snel kwam de medicijnenstudie erbij, want artsen waren ook nuttig, en Boerhaave verwierf wereldfaam. Weer later werden in Leiden bestuursambtenaren voor Indië opgeleid, reden waarom de universiteit een manege had. Die ambtenaren moesten immers paardrijden.

Zelf denk ik dat het goed opleiden van jonge mensen om heel andere redenen van belang is. Om politieke redenen. Want een democratie is een fragiel politiek systeem en kan alleen bestaan bij de gratie van redelijk denkende burgers en verstandige leiders. Zulke burgers en leiders worden niet geboren. Die moet je maken. Daartoe zijn universiteiten nodig en volgens die gedachte is het in stand houden van een universiteit een noodzakelijke langetermijninvestering voor een democratische overheid. Vandaag de dag overheerst echter de mening dat een universitaire opleiding nodig is om later een goede baan te kunnen krijgen. Dan is een opleiding een kortetermijninvestering die het individu in de toekomst geld oplevert. In die visie vervult een universiteit geen maatschappelijke taak en is de afschaffing van de basisbeurs een logische eerste stap.